

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Selvbiografi (Steen Steensen Blicher)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520429760.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

En, i det mindste for ham selv, mærkværdig Periode i hans Liv, en Rejse, paa hvilken han tvende Gange var nær ved at blive Sælhundredes eller andre Havdyrs Bytte, torde maaskee i anden Henseende mere Læserne. - Da der efter Bombardementet 1807 blev sluttet Vaabenstilstand, indtil vore brittiske Venner kunde faae Holmen og Havnen ryddede, tog B., som saa mange andre, Rejsepaa det engelske Expeditions-Contoir, og rejste til Corsøer, i den Forventning, at man uden Hindring kunde komme over Store Belt. Det forholdt sig ikke saa: Man sagde os det; endogsaa paa Gjæstgiver-gaarden hørte vi det samme; og hvorvel man der maatte have stor Ulejlighed af saa mange Fremmede, - vi vare 98 af flere forskjellige Nationer - og man altsaa maatte ønske, jo før jo heller at faae os paa Døren: saa vilde B. dog ikke fæste ret Liid til dette Udsagn. Desaaarsag foreslog han samtlige Rejsende, at lade Passene, som vare forsynede med *Cathcart's* Navn, fremvise for den højstcommanderende engelske Søofficer i Bæltet. Da dette fandt udeelt Bifald, anmodedes B. om at paatage sig dette Hverv. Dette gjorde han, men havde sin haarde Nød med at faae Fartøj til Rejsen: Ejerne vare villige til at overlade ham hvilket som helst, han ønskede; men af en højere Vedkommende bleve de ham alle formeente, paa en lille Jolle nær, som dertil var meget læk. - B. har været meget egensindig med hvad han fik alvorligt isinde. Han faaer da hyret tre Matroser, der ogsaa laae for Hjemrejse til Halvøen, købte to Tællelys og en Ville Hampværk; og saaledes udrustet, og efterat Jollen var øst lænds, og til Nødtørft digtet, stak man i Søen. De to Matroser roede; den tredie maatte snart igjen til at digte, og B. desuagtet til at øse. Da det nærmeste engelske Linieskib laae saavel en Miil syden for Sprogøe, mistvivlede man om at naae det ovenfor Vandet, og besluttede derfor at anstrænge alle Kræfter, for, om muligt, at bjerge Livet paa den langt nærmere Øe. Det gik an, og her blev foretaget en heel Kalfatring, saa heldig, at Jollen blev nogenledes vandtæt. Samtidigt landede to engelske Barkasser, for at hente Vand. Medens Matroserne vare hermed i Arbejde, nærmede sig en Officer og tvende Midshipmen (Cadetter). B. sagde den første sit Ærinde, og spurgte ham, om han meente, at de Rejsende kunde erholde Licence. "Det veed jeg ikke," 24 svarede han, "men" - idet han smilende pegede paa Fyen - "der er jo ikke saa langt hen, og jeg har ikke Ordre til andet end til at hente Vand." Dermed hilste han til Afsked, og gik med Cadetterne hen til deres Folk.